Divendres 24 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Lc* 8,1-3): En aquell temps, Jesús feia camí per ciutats i pobles, predicant i evangelitzant el regne de Déu. I els Dotze eren amb ell, i també algunes dones que havien estat guarides d'esperits malignes i de malalties: Maria, anomenada Magdalena, de la qual havien sortit set dimonis, i Joana, muller de Cusa, procurador d'Herodes, i Susanna, i altres moltes, que els servien amb els seus béns.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Els Dotze eren amb ell, i també algunes dones»

Cardenal Raniero CANTALAMESSA
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui admirem les dones que havien seguit Jesús per Ell mateix, per agraïment pel bé que havien rebut d'Ell («havien estat guarides d'esperits malignes i de malalties»). No el seguien per l'esperança de fer després una carrera. Aquest és un dels signes més certs de l'honestedat i de la credibilitat històrica dels evangelis: el paper mesquí que fan en ells els autors i inspiradors dels evangelis, i el meravellós paper que mostren les dones.

Llur presència al costat del crucificat i del ressuscitat conté un ensenyament vital per a nosaltres avui dia. La nostra civilització, dominada per la tècnica, té necessitat d'un cor per tal que l'home pugui sobreviure en ella, sense des-humanitzar-se totalment. Hem d'atorgar més espai a les raons del cor, si volem evitar que el nostre planeta es desplomi espiritualment en una era glacial.

No és difícil entendre per què estem tan ansiosos d'augmentar els nostres coneixements i tan poc d'augmentar la nostra capacitat d'estimar: el coneixement es tradueix automàticament en poder; l'amor en servei: «La ciència infla, l'amor edifica» (1Co 8,1).

De fet, cap dona estigué involucrada, ni tan sols indirectament, en la condemna de Jesucrist. Àdhuc l'única dona pagana que els relats esmenten, l'esposa de Pilat, es va dissociar de la seva condemna (cf. Mt 27,19). És cert que Jesús morí també pels pecats de les dones, però històricament només elles poden veritablement dir: «Som innocents de la sang d'aquest» (Mt 27,24).

Sempre ens hem preguntat com és que les piadoses dones són les primeres en veure el Ressuscitat i per què a elles se'ls encarrega la missió d'anunciar-lo als apòstols. La vertadera resposta és aquesta: les dones foren les primeres en veure el Ressuscitat perquè havien estat les últimes en abandonar el Calvari,

i, fins i tot, després de la mort de Jesús, s'atansaren al sepulcre per a dur aromes (cf. Mc 16,1)

Amb elles estava Santa Maria: les mares no abandonen un fill, ni tan sols condemnat a mort.

(De la predicació del Divendres Sant 2007, a la Basílica de Sant Pere)

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Més li val a un home confessar les seves caigudes, que endurir el seu cor» (Sant Climent de Roma)

- «Davant del costum jueu de l'època, que considerava a les dones éssers de segona fila, Crist inicia una espècie d'emancipació de la dona» (Benet XVI)

- «Ja des del començament de l'Església hi va haver homes i dones que mitjançant la pràctica dels consells evangèlics es proposaren de seguir el Crist amb més llibertat i d'imitar-lo més de prop. Cadascun a la seva manera, portaven una vida consagrada a Déu (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 918)

Altres comentaris

«Jesús feia camí per ciutats i pobles, predicant i evangelitzant»

Mn. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Espanya)

Avui, ens fixem a l'Evangeli en el que seria una jornada corrent dels tres anys de vida pública de Jesús. Sant Lluc ens ho narra amb poques paraules: «Jesús feia camí per ciutats i pobles, predicant i evangelitzant» (Lc 8,1). És el que contemplem en el tercer misteri de Llum del Sant Rosari.

Comentant aquest misteri diu el Papa sant Joan Pau II: «Misteri de llum és la predicació amb la que Jesús anuncia l'arribada del Regne de Déu i convida a la conversió, perdonant els pecats del qui s'acosta a Ell amb fe humil, iniciant així el misteri de misericòrdia que Ell continuarà exercint fins a la fi del món, especialment a través del sagrament de la Reconciliació confiat a l'Església».

Jesús continua passant prop nostre oferint-nos els seus béns sobrenaturals: quan fem oració, quan llegim i meditem l'Evangeli per a conèixer-lo i estimar-lo més i imitar la seva vida, quan rebem algun sagrament, especialment l'Eucaristia i la Penitència, quan ens dediquem amb esforç i constància en la feina de cada dia, quan tractem amb la família, els amics o els veïns, quan ajudem a aquella persona

necessitada materialment o espiritual, quan descansem o ens divertim... En totes aquestes circumstàncies podem trobar Jesús i seguir-lo com aquells dotze i aquelles santes dones.

Però, a més a més, cada u de nosaltres som cridats per Déu a ser també “Jesús que passa”, a parlar —amb les nostres obres i les nostres paraules— als qui tractem de la fe que omple de sentit la nostra existència, de l'esperança que ens mou a seguir endavant pels camins de la vida fiats del Senyor, i de la caritat que guia tot el nostre actuar.

La primera a seguir Jesús i a “ser Jesús” és Maria. ¡Que ella amb el seu exemple i la seva intercessió ens hi ajudi!